

גליון הכנה לדפוס מספר

"השב האפר"

אשר חיבר הרה"ג החסיד המקובל
הצדיק המפורסם איש אלקים בצניא
קדישא אספקלריא המאירה מורה
צדק לעדתו צנא מלא ספרא ולו
עשר מעלות במדות ישראלות ותיק
ועושה חסד מוה' פנחס אריה זצ"ל
אג"ד דק' טורקא

דו שאות קומי אורי

בצהש"ת

השב האפר

פרשת אמור שנת תשפ"א גליון ל'

פרשת אמור

אמנם קודם צריך האדם לעשות תקונים להניף בחי' יסודות שלו הנוטים לבחי' דברים שפלים והם יסוד עפר ויסוד מים ויסוד הרוח, כי יסוד האש דרכו להיות עולה למעלה וזהו יוכל האדם בקלות לתקן רק ג' יסודות עמ"ר שהם ע"פר מ'ים ר'וח צריך עבודה יתירה להגביה למעלה לכן אמר כאן בפסו' מיום הביאתכם את עמר התנופה ר"ל ע"י שתפעלו להניף בחי' יסודות שר"ת שלהם עמ"ר אז ממילא שבע שבתות תמימות תהיינה ר"ל יהי' התיקון שללם בבחי' ז' כפילות שמהם באים כל השבע מדות והבן.

גם ירמוז בדברים האלה שנעשה תיקון בבחי' י"ב פשיטו' וז' כפילות גי' י"ב וז' עולה י"ט ולכן מחר"ת גי' ט' פעמים חסר ותי' עמר במילאו עי"ן מ"ם רי"ש גי' י"פ חסד והבן. והנה באמת לאמתו אף שמבואר בספרי מוסר שהאשים הם מוח לב כבד עב"ז יש עוד איברים ראשיים כאשר מבואר אצלנו במ"א שיש בראש לבדו איברים ראשיים וכן בגוף וא"כ לב האדם ידמה שירצה להגביה איברי הראש שהם הפה והמוח והלשון, אמנם איברי הגוף ידמה

להחזיק עצמו שהוא חלק עלקי ממעל ע"ד (תהלים קיט, טז) חלקי ד' אמרה נפשי לשמור כדבריק, וזה רומז בדברים האלה אמר ואמרת להזהיר גדולים הם מורי התורה על דבר זה שהם קטנים בעינים ולא ירצו להוכיח כי זהו אינו מן המדות טובות והבן:

או יאמר דהנה עיקר עבודת שמים לתקן הקומה ברמ"ח איברים ושס"ה גידים ע"י תרי"ג מצות, והאברים הראשיים הם מו"ח ל"ב כב"ד כאשר מבואר במפרשי התורה ומהם באים ג' דברים שהם התאוה והקנאה והכבוד וצריך האדם להרחיק מדות רעות האלה מאוד ע"י מה שאמרו בגמ' (ברכות ה.) לעולם ירגיז אדם יצ"ט וכו' ששם מבואר העצה ע"י תורה וע"י שמע וע"י יום המיתה, וזהו מרומז בתי' שבת שמע תורה, מיתה נקרא בפסוק (זכריה יד, א) הנה יום בא ב'וער כתנור, וזהו שבת ש'מע ב'וער ת'ורה, וזהו אפשר מרומז בפסוק (בג, ט) וספרתם לכם ר"ל תעשו ספר וגבול לג' איברים שהם ר"ת לכם ל"ב כ'בד מ'וח ע"י ממחרת השבת שתזכור בחי' יום המחרת שהוא עולם הגמול ע"י בחי' שבת כנ"ל,

אמור ואמרת (בא, א) להזהיר גדולים על הקטנים (יבמות קיד.) יש לפרש בדרך הפשט ע"ד הידוע לנו שצריך האדם להחזיק במדות ענוה ושפלות ע"ד שראינו במשה רבע"ה שכתוב אצלו (במדבר יב, ג) והאיש משה עניו מאוד וגו', אמנם אם יהי' האדם תמיד שפל ונבזה כעיני עצמו זה יגרום לו שלא יהי' לו מצח להרים ראש לצוות בטוב ולהזהיר ברע, לכן נברא מדות גבהות בעולם להגביה לבבו בעת שצריך למדה זו לצורך גבוה ע"ד (דברי הימים ב יז, י) ויגבה לבו בדרכי ה' וזהו אפשר רומז כאן אמר אל הכהנים שהם מורי התורה ע"ד שכתוב (דברים לג, י) יורו משפטיך ליעקב וגו', תאמר להם שיחזיקו עצמם לדבר זה בגבהות שהם בני אהרן וע"ד האמור (אבות ב, ב) וכל העוסקים עם הצבור יהי' עוסקים לש"ש שזכות אבותם מסייעתם ור"ל לדבר זה יסייעו להם זכות אבות שיוכלו להריך ראש לצוות בטיב ולהזהר ברע:

ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו (שם) ר"ל ע"י עוממו' שהוא בחי' שפלות שיחזיק אדם עצמו ולא יוכל לפתוח פיו בתורה ובמוסר זה מטמא הנפש ח"ו, כי בענין זה צריך האדם

לכבו שאינם צריכים עוד שמירה אצלו אחר שהיא לומד ומתפלל לכן הזהיר כאן להזהיר גדולים ר"ל האנשים אשר המה גדולים בתורה יתנו לב גם על הדברים קטנים כי יכול להיות שהאדם דש בעקבריו דבריו הקטנים ועי"ז גם עבודתו בתורתו ותפלתו אינה רצוי ח"ו ע"כ צריך שמירה וזהירות יתירה והבן.

אמר ואמרת להזהיר גדולים על הקטנים (שם) ע"פ פשוטו אפשר לרמוז כי יוכל לבא ח"ו איזה התפארות לאדם אשר היא עומד בבחי' זו ללמד תורה ומוסר לאחרים באומרו מי כמוהו מורה הלא כביר מצאה ידו אכן כאשר יעמיק האדם בשכלו וידע ויבין כי הכל בא לו מאת הבורא ית"ש אשר הוא החונן לאדם דעת ובלעדו לא ירים ידו ורגלו אז לכו נכנ' בקרבו ויתן הודאה לשי"ת על חלקו, וזהו (כב. ב) דבר אל אהרן ואל בניו וינזרו מקדשי בני, וינזרו יתפרש מלשון נזר ועטרה ור"ל כי הלא אהרן ובניו הם הי' מורי התורה לישראל כדבר האמור יורו משפטיך ליעקב ע"כ מגיע אליהם נזר ועטרה על ידי קדשי בני ישראל כי אמרו חכמינו ז"ל המזכה את הרבים זכות הרבים תלוי בו, אכן הזהיר הכתוב אותם ולא יחללו את שם קדשי שלא יעשו חילול ופירוד בכבוד קדושת השם ע"י פנוי' וגדלות ח"ו שיהי' להם עי"ז, ומפרש הכתוב אשר הם מקדישים לי אני ד' ר"ל מה שהם מקדישים אינו שלהם כי זה אני בעצמי כי השכל ניתן להם מאתי, וכמו שאמרו ככל המצות אלמלא

הקב"ה לא הי' עוזרו וכו', וכמו כן גבי לימוד התורה הקב"ה ברוב רחמיו וחסדיו השפיע לו להיות משכיל ויהי' בו כח להשפיע מתורתו לאחרים וזהו להזהיר גדולים על הקטנים והבן, ובהעמיק קצת יותר ירמוז עוד דהנה כתיב גבי הכהנים (כא), את אשרי ד' לחם אלהיהם הם מקריבים והיו קודש, דהנה הוא מצד החסד והוא המקשר ומיחד הג' בחי' שהם אהבה יראה תפארת ולכן כהן במילואו כ"ף ה"ה נו"ן מספרו רי"ו מספר ג"פ חסד, וזהו את לחם אלקיהם הם מקריבים כי לחם גי' ג' היות חסדים כנ"ל. והנה עיקר העבודה ע"י בחי' זרועות עולם שהם אהבה יראה, ואית אהבה ואית אהבה אית יראה ואית יראה, ואהבות הם בחי' גדלות כי מקורם בבחי' חסד שהוא בחי' גדולה, ויראה הוא בחי' קטנות שהוא בחי' צמצום. והנה העבודה בבחי' ב' אהבות וב' יראות הוא בחי' ב"פ גדול וב"פ קטן מספר קדש וזהו לחם אלקיהם הם מקריבים והיו קודש:

וזהו להזהיר גדולים על הקטנים ר"ל להאיר כל הבתי' ביחד בחי' גדלות ובחי' קטנות שהם אהבות ויראות כנ"ל ויהי' תי' להזהיר מלשון זוהר הרקיע והבן:

אלה מועדי ד' מקראי קדש אשר תקראו אותם במועדים (כג. ד) **דידוע** דכעת אנחנו בגלות אין השם שלם ואין הכסא שלם ולעתיד כשיהי' עת הקץ אז יהי' שלימות ואז שם נקרא ככתיבתו כידוע, והנה עיקר הכל

תולה בעבודתינו לתקן כ"א בחי' קומה שלימה וכאמור בתיקונים דאית מארי דקומה מארי דידן מארי דרגלין מארי דאות ברית, וכאשר האדם מתקן כל פרטי בחי' קומה שלו אז בחי' השכינה בא לפני המלך ד' צבאות כאמור בזה"ק (חלק ג יג) חזו במאי ברא קא אתינא קמך, ואז מתקשר ומתיחד הכל והשפעה טובה יורדת לעולמות התחתונים, וזהו אפשר ירמו"ז כאן אלה מועדי ד' ר"ל אלה הם סיבות להתקרבות אותיות הוי', ומועדי הוא מלשון התאספות כאמור ונועדו אליך כל העדה ומפרש מה הוא הסיבה לשיתקרבו אותיות הוי' אחד לאחד והי' לאחדים מקראי קודש ר"ת מקרא"י מאר"י קומ"ה רגלי"ן אותיות ידיו קודש ר"ל כאשר האדם מקדש כל פרטי איבריו כנ"ל זהו סיבה להתקרבות אתון דהוי', ומפרש אח"כ כאשר יהי' התיקון בבחי' הנ"ל אז נוכל לגרום שיהי' השם נקראו ככתובתו וזה אשר תקראו אותם במועדים והבן:

מנשים באוהל תבורך

שאננה רבת התבונה, דורשת צדקה ואמנה, חכמת לב וחסידה, שרשה ראש התעודה, ה"ה

מרת שרה ע"ה

בת הרב הגאון חסידא קדישא מ' צבי אלימלך שפירא

מחבר ספר הקדוש בני יששכר ושאר חיבורים

וצוללה"ה

אשת הרה"ק ר' משה שענהנפעלד

נפ' ביום כ"ד אייר תרל"ה לפ"ק

ומנו"כ בבית העלמין דמעולאבריץ תנצב"ה

להערות ולנדבות, ולכל עניני ולקבלת הגליון בדוא"ל יכולן לפנות למכון קומי אורי Mechonkimioiree@gmail.com

